

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Sajtó- és Tájékoztatási Osztály

65/09. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

2009. július 16.

A főtanácsnok indítványa a C-325/08. sz. ügyben

Olympique lyonnais kontra Olivier Bernard & Newcastle United

SHARPSTON FŐTANÁCSNOK ÁLLÁSPONTJA SZERINT IGAZOLHATÓK LEHETNEK AZOK A SZABÁLYOK, AMELYEK A FIATAL JÁTEKOSSAL SZERZŐDÉST KÖTŐ LABDARÚGÓ KLUBOT AZ EZEN JÁTEKOST KÉPZŐ KLUB SZÁMÁRA KÁRTÉRÍTÉS FIZETÉSÉRE KÖTELEZIK

Az ilyen kártérítés azonban csak akkor lehet arányos, ha azt a klub teljes képzési költségeinek arányos részeként számítják ki, és megfelelően felosztják a játékos képzésében részt vevő klubok között

1997-ben Olivier Bernard „*joueur espoir*”-ként (utánpótlás játékos) hároméves képzési szerződést kötött az Olympique lyonnais nevű francia labdarúgó klubbal. A szerződéses időszak végén úgy döntött, hogy nem fogadja el a hivatásos játékosra vonatkozó ajánlatot a francia klubnál, hanem inkább a Newcastle United nevű angol klubbal köt szerződést.

Ebben az időben a Charte française du football professionnel (francia hivatásos labdarúgó charta) a „*joueur espoir*”-ok – 16–22 éves ígéretes játékosok, akik hivatásos klubokkal képzési szerződést kötöttek – esetében megkövetelte, hogy azok az őket képző klubbal kössenek szerződést, ha a klub a képzésük végén ilyen szerződési ajánlatot tesz számukra. Ha úgy döntenek, hogy ezt az ajánlatot nem fogadják el, akkor az őket képző klub beleegyezése nélkül három évig nem köthetnek szerződést másik francia klubbal.

Az Olympique lyonnais keresetet indított a francia bíróságok előtt O. Bernard és a Newcastle United ellen 53 357,16 euró megfizetése iránt, amely összeg annak a díjazásnak felel meg, amelyet O. Bernard egy év alatt kapott volna, ha megkötötte volna a szerződést az Olympique lyonnais-vel.

Elsőfokon az Olympique lyonnais számára az általa igényelt összeg felét ítélték meg, melynek megfizetésére O. Bernard-t és a Newcastle Unitedet egyetemlegesen kötelezték. A Newcastle United és a játékos sikeres fellebbezését követően az Olympique lyonnais a francia Cour de cassationhoz fordult felülvizsgálati kérelemmel. A Cour de cassation azt a kérdést terjesztette a Bíróság elé, hogy a munkavállalók szabad mozgásának az EK-Szerződésben szereplő elvével ellentétes-e az az előírás, amely alapján kártérítés fizetésére kötelezhető az az utánpótlás játékos, aki egy másik tagállambeli klubbal köt hivatásos játékos szerződést, és amennyiben igen, az igazolható-e a fiatal hivatásos játékosok felvétele és képzése ösztönzésének szükségességével.

Eleanor Sharpston főtanácsnok véleménye szerint egyértelműen a munkavállalók szabad mozgásának korlátozását jelenti az olyan szabály, amely szerint kártérítés fizetésére kötelezhető az a „*joueur espoir*”, aki a képzési időszakának végén az Európai Unió egy másik tagállamának valamely klubjával hivatásos játékos szerződést köt.

A főtanácsnok megjegyzi, hogy a sport annyiban tartozik a közösségi jog hatálya alá, amennyiben gazdasági tevékenységnek minősül. A hivatásos labdarúgó játékosok munkaviszonya ilyen tevékenység. Másrészt a munkavállalók szabad mozgásának korlátozására vonatkozó tilalom kiterjed a munkaviszony kollektív szabályozására irányuló szabályokra, beleértve a labdarúgó egyesület szabályait is. Végül a főtanácsnok emlékeztet arra, hogy a szabályok akkor is akadályozhatják a mozgásszabadságot, ha azokat az állampolgárságra tekintet nélkül alkalmazzák, és hogy hivatásos labdarúgó játékos átigazolása esetén a klubok között átigazolási díj, képzési vagy nevelési költségtérítés megfizetését előíró szabályok főszabály szerint akadályozzák a munkavállalók szabad mozgását.

A korlátozás lehetséges igazolását illetően főtanácsnok megjegyzi, hogy az ilyen szabályok biztosítják, hogy a klubokat a játékosok felvételétől és képzésétől ne tartsa vissza az a távlat, hogy a befektetésükből esetleg valamely más klub húz hasznot, míg ők semmilyen kártérítésben nem részesülnek. Figyelembe véve a labdarúgás társadalmi jelentőségét és azt a széleskörű közmegegyezést, hogy ösztönözni kell a fiatal játékosok képzését és felvételét, E. Sharpston álláspontja szerint valószínű, hogy a kluboknak a fiatal játékosokba való befektetésére vonatkozó kártérítést előíró szabályok közérdekből igazolhatók.

A főtanácsnok azonban úgy véli, hogy a kérdéses francia szabály a kártérítés mértékét illetően túllép az e cél eléréséhez szükséges mértéken. Csak az a szabály lehet megfelelő és arányos, amely a klubok számára a tényleges képzési költségeikkel arányban álló kártérítést nyújt. Ennélfogva a játékos várható keresetén vagy a klub várható elmaradt hasznán alapuló kártérítés nem fogadható el, mivel egyik tényezőnek sincs jelentősége a fiatal játékosok felvétele és képzése ösztönzésének célja szempontjából.

E. Sharpston erre vonatkozóan kifejti, hogy álláspontja szerint, mivel csak az utánpótlás játékosok csekély részének lesz sikeres a hivatásos pályafutása, a kártérítést a klub teljes képzési költségeinek arányos részeként volna helyénvaló kiszámítani, nem pedig az adott játékos tényleges képzési költségei alapján. Továbbá amennyiben egy meghatározott játékost több mint egy klub képzett, a kártérítést megfelelően fel kell osztani a kérdéses klubok között. Végül a főtanácsnok nem tartja ésszerűtlennek, hogy bizonyos körülmények között az utánpótlás játékos maga legyen köteles valamilyen kártérítést fizetni, feltéve hogy – ebben az esetben – az ilyen kártérítést az adott utánpótlás játékos egyéni képzési költsége alapján és nem a klub részéről felmerülő teljes képzési költség alapján számítják ki.

FONTOS: A főtanácsnok véleménye nem köti a Bíróságot. A főtanácsnok feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva a rábízott ügy jogi megoldására vonatkozó javaslatot terjesszen a Bíróság elé. Az Európai Közösségek Bíróságának bírái most kezdik meg az ügyben a tanácskozást. Az ítéletet későbbi időpontban hozzák meg.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

Elérhető nyelvek: BG ES CS DE EL EN FR IT HU NL PL PT RO SK

Az indítvány teljes szövege megtalálható a Bíróság honlapján.

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=HU&Submit=rechercher&numaff=C->

Az indítványok szövege általában a kihirdetés napján közép-európai idő szerinti 12 órától megtekinthető.

További tájékoztatásért forduljon dr. Lehóczki Balázshoz.

Tel: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028

Az indítvány ismertetése során készített felvételek az Európai Bizottság Sajtó- és Tájékoztatási Főigazgatósága által működtetett EbS „Europe by Satellite”-on érhetők el.

L-2920 Luxembourg, Tel.: (00352) 4301 35177 Fax: (00352) 4301 35249

vagy B-1049 Brüsszel, Tel.: (0032) 2 2964106 Fax: (0032) 2 2965956